

DIN NÄSTA

En tidning från Räddningsmissionen | Nummer 2, 2026

”Svårt att veta hur jag får känna och tänka kring honom.”

Snart väntar ännu en rättegång för Simones pappa.

LEDARE

Alla vet - ändå gör vi det inte

INTERVJU

Hanna om att vara familjehem

VERKSAMHETSBSÖK

Små musiker med stor spelglädje

**TEMA
Barn & unga**

Räddningsmissionens vision

Ett värdigt liv för alla!

Vår vision utgår från tanken om att varje människa är unik och oändligt värdefull. Därför försöker vi alltid, var vi än finns, att skapa goda gemenskaper där varje människa kan känna sig älskad och uppskattad.

I detta nummer

Ledare Emil Mattsson	3
Aktuellt	4
Räddningsmissionen som barnrättsorganisation	5
Reportage Att växa upp med en pappa i fängelse	6
Krönika Eva Erlandsson	9
Reportage På besök i Communityorkestern	10
Reportage Hanna är familjehemsmamma.....	12
Tack företagsvänner!	14

Var med och gör skillnad

Bli månadsgivare

Ett enkelt och smart sätt att stötta oss kontinuerligt. Som månadsgivare bidrar du till att säkra vårt långsiktiga arbete. Läs mer på raddningsmissionen.se/manadsgivare

Ge en gåva

Skänk ett valfritt belopp via Swish till 900 44 41, bankgiro 900-4441, eller postgiro 90 04 44-1

Testamentera

När du ger en gåva via ditt testamente bidrar du till att vårt sociala arbete för människor i utsatthet kan fortsätta även i framtiden.

För mer info kontakta jonas.fredriksson@raddningsmissionen.se raddningsmissionen.se/testamente

Räddningsmissionen
Västra Hamngatan 7C
411 17 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00
E-post: info@raddningsmissionen.se
Hemsida: raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare
Emil Mattsson

Redaktör
Jocke Lundell
0708-577855

Det är inte svårare än så – ändå gör vi det inte

Varje onsdag kväll hänger jag i Slottsskogen. För fem år sedan blev jag övertalad att ställa upp som scoutledare för Saronkyrkans scoutkår. Jag var lättövertalad. Min son hade precis åldern inne för att börja, så jag såg en möjlighet till värdefull tid tillsammans. Sedan dess samma mönster varje vecka: jag lämnar jobbet för sent, stressar hem, dyker upp vid mötesplatsen utanför Villa Belparc några minuter efter utsatt tid. Alltid med andan i halsen och en känsla av att aldrig riktigt vara förberedd.

Men så möter jag patrullen Kungsörnarna, och med en gång kan jag börja andas. Tio scouter. Sådär fnittriga, blyga, tokiga och nyfikna som bara tolvåringar kan vara. Vi går bort till en eldplats, leker några lekar, grillar marshmallows, pratar om veckan som gått och ber scoutbönen. Inga mobiler som stör, inga prestationskrav och ingen konkurrens – bara ett sammanhang där alla får vara med. Och vips har 90 minuter passerat, jag är på gott humör och scouterna går hem.

Krävs det inte mer för att skapa en bra miljö för barn? Ibland tror jag vi gör det väldigt svårt för oss. För alla vet vad som krävs för att ett barn ska må bra och utvecklas. Trygghet. Närvarande vuxna. En skola som fungerar. Scouter, blåsorkester eller fotboll. Någon som saknar dig när du inte dyker upp.

Vi vet också att tidiga insatser gör skillnad, och att det i längden är betydligt mer effektivt att förebygga än att reparera. Barn som får stöd i rätt tid klarar sig oftast bra i livet. Ändå agerar vi gång på gång som om denna kunskap inte fanns.

Det blir särskilt tydligt när man ser vilka frågor som förmår samla politisk vilja. I dag råder det bred enighet om att försvaret måste rustas upp. Världen är orolig, vi måste agera. Jag säger inte emot. Men 300 miljarder kronor är

oändligt mycket pengar. Pengar som inte finns, pengar som behöver lånas upp.

Tyvärr syns inte samma beslutsamhet när det gäller barnen.

För om vi prioriterade dem på motsvarande sätt skulle det få konkreta konsekvenser. Vi skulle inte acceptera att det finns skolor där hälften av eleverna, år efter år, lämnar grundskolan utan behörighet till gymnasiet. Vi skulle ta barnfattigdomen på större allvar än i dag, och inte nöja oss med att den ökar. Och vi skulle i högre grad välja insatser som bygger relationer och ansvar, snarare än att låsa in barn när de redan har hamnat fel.

Det är inte särskilt radikala förslag, utan sådant vi redan vet fungerar. Dessutom är det i många fall ekonomiskt rationellt. Varje barn som inte fastnar i kriminalitet innebär inte bara ett mänskligt utan också ett samhällsekonomiskt värde som är svårt att överskatta. Nationalekonomen Ingvar Nilsson brukar nämna att samhällskostnaderna för en enda gängkriminell person är cirka 35 mkr. Det säger något om hur mycket som står på spel – och hur mycket som faktiskt skulle kunna göras i tid.

Det är också det vi varje dag försöker bidra till i Räddningsmissionen. I mötet med barn som lever nära kriminalitet, fattigdom eller otrygghet handlar arbetet i grunden om just detta: att skapa sammanhang där någon ser, lyssnar och stannar kvar.

I Solrosen, i våra familjehem, i Communityskolor, orkestrar och läxhjälp. Och vem vet, snart kanske vi startar egna scouter också.

Kanske blir det du som läser detta och engagerar dig som ledare i en framtida scoutgrupp? Oavsett är ditt bidrag ovärderligt, och viktigt för att vi ska kunna göra nästa generation barn trygga, glada och lekfulla.

AKTUELLT

Bli behandlingsfamilj!

Vi söker dig som liksom oss tror att det aldrig är för sent för förändring. Som behandlingsfamilj blir du en del av ett professionellt team som ger unga med komplexa behov möjligheten att bryta negativa mönster och ge sig själva en ny chans.

Läs mer på raddningsmissionen.se/familjehem/behandlingsfamilj

Ny huvudman

Vi är glada att välkomna Kristi Uppståndelses Ortodoxa församling som ny huvudman till Räddningsmissionen! För närvarande har vi 38 kristna församlingar i Göteborg som tillsammans med oss verkar för att det diakonala arbetet i Göteborgsområdet växer.

Se alla våra huvudmän på raddningsmissionen.se/vara-huvudman

Engagera dig som volontär hos oss!

Längtar du efter nya rutiner, erfarenheter och upplevelser? Då kanske du ska bli volontär hos oss på Räddningsmissionen? När du engagerar dig ideellt bidrar du med värdefull kunskap, erfarenhet och tid för människor i utsatthet i Göteborg. Varmt välkommen!

Läs mer på raddningsmissionen.se/volontar

”Alla som jobbar hos oss behöver ha kunskap om barns rättigheter.”

– Oavsett om en verksamhet riktar sig till barn eller vuxna är det viktigt att alla som jobbar hos oss har kunskap om barns rättigheter, berättar Moa Gustavsson, ansvarig för Räddningsmissionens barnrättsarbete.

Varje dag möter i princip alla som jobbar på Räddningsmissionen människor i olika livssituationer. Barn finns nästan alltid med i bilden och berörs direkt eller indirekt av de beslut som fattas i organisationen. Stora som små. Att alltid agera för barnens bästa är därför en viktig utgångspunkt i Räddningsmissionens arbete.

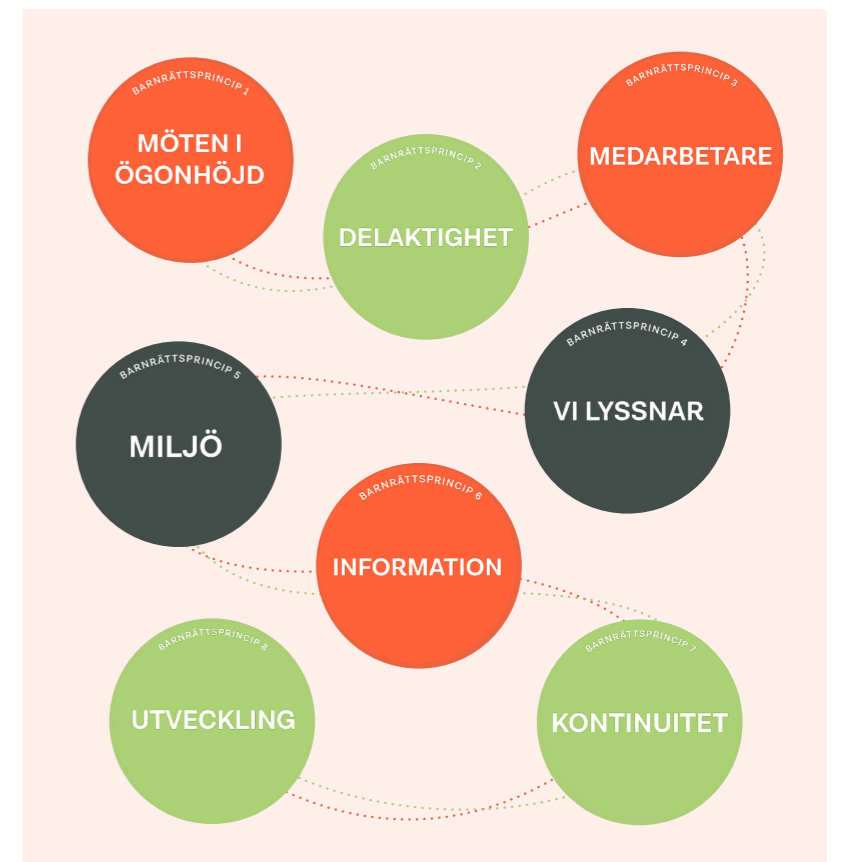
– Vi arbetar aktivt med att alla medarbetare ska ha grundläggande förståelse för barns rättigheter. För att stötta detta arbete har vi tagit fram riktlinjer och policys som hjälper vuxna att agera rätt. Ett exempel på det är våra åtta barnrättsprinciper, som på ett tillgängligt sätt kombinerar FN:s barnkonvention med vår värdegrund för att vägleda medarbetare i beslut och bemötande, berättar Moa.

Parallellt med detta pågår dessutom ett utvecklingsarbete där Räddningsmissionen arbetar med att öka och sprida den kunskap om barns rättigheter som finns inom organisationen.

– Många av våra medarbetare är vana att arbeta med barn och familjer. I vår interna arbetsgrupp möts olika verksamheter och delar sina erfarenheter. På så sätt kan vi samla dessa, lära oss och utvecklas tillsammans, avslutar Moa.

Moa Gustavsson
Ansvarig för Räddningsmissionens barnrättsarbete

Läs mer om våra Barnrättsprinciper: raddningsmissionen.se/barnrattsprinciper

6 juni

Snart dags för Fiskebäcksloppet!

Den 6 juni är det återigen dags för *Fiskebäcksloppet – Tre Hamnar*. Fiskebäcksloppet är en löparfest i vacker natur där du inte bara springer för dig själv utan också för andra. Hela startavgiften går till Räddningsmissionens sociala arbete. Är 2026 året du springer loppet för första gången? Eller är loppet en tradition som du deltar i varje år? Oavsett om du är nybörjare eller erfaren är du varmt välkommen att delta!

Läs mer och anmäl dig på fiskebacksloppet.se

TEXT: MOA JOHNSON / FOTO: JULIA STENLUND

”Jag borde börjat på Solrosen tidigare”

Simones pappa har suttit i fängelse i omgångar sedan hon var liten. Idag är hon 18 år och har med stöd av Solrosen fått hjälp att navigera i alla känslor, som ofta drar åt olika håll.

– Solrosen har varit en plats att komma till där man känner sig trygg och får prata om vad som helst, det har betytt väldigt mycket för mig, säger hon.

För bara några månader sedan kom Simones pappa ut efter att ha avtjänat ännu ett fängelsestraff. Snart väntar rättegång. Igen.

– Han åker lite in och ut, det är narkotikabrott, både försäljning och eget bruk. Sedan fortsätter han köra bil också, trots att han inte har något körkort, säger Simone som om det är en självklar del av vardagen.

Det knäpper till när hon öppnar en burk dricka och ställer den på bordet. Orden kommer snabbt och lätt och hon pratar till synes obekymrat om förhållandet till sin pappa. Kanske för att det inte är någonting nytt. De motstridiga känslorna har följt henne sedan barndomen.

– Det är svårt att veta hur jag får tänka och känna kring honom. Får jag hata honom? Men samtidigt är han min pappa och jag kommer alltid älska honom på någon nivå.

När Simone var tolv år och hennes pappa hade kommit ut från ett längre straff, var hon övertygad om att han snart skulle hamna där igen. Hon ville ha någonstans att vända sig.

Simone hade hört talas om Solrosen tidigare men det tog tid innan hon vågade ta steget att kontakta dem.

– Jag ville komma någonstans där jag

”

Det är svårt att veta hur jag får tänka. Får jag hata honom? Men samtidigt är han min pappa och jag kommer alltid älska honom på någon nivå.

kunde prata om det och kanske få lite hjälp med mina känslor. Vad jag får känna, tycka och tänka om honom, liksom.

På Solrosen får barn och unga som har en frihetsberövad förälder stöd och hjälp och möjlighet träffa andra i en liknande situation. Här erbjuds både enskilda samtal och gemensamma aktiviteter, men framförallt en gemenskap och känslan av att inte vara ensam.

Vanliga människor på Solrosen

– I början kändes det lite läskigt att träffa andra tonåringar som också hade föräldrar som var kriminella och kom från, liksom, trasiga hem. Man hade ju massor av fördomar och liknande. Men när jag kom dit så märkte jag att det var ju bara vanliga människor, precis som jag, berättar Simone.

Sedan första mötet har Solrosen varit en återkommande del av hennes liv och hon fortsätter idag att gå på enskilda samtal med jämna mellanrum.

– Jag älskar Karin på Solrosen, hon har hjälpt mig jättemycket, säger Simone med ett stort leende.

Karin och Simone har träffats regelbundet och samtalat under några år.

– När jag blev 18 trodde jag att jag skulle bli utskriven, men då sa Karin ”du får stanna hur länge du vill”. Då blev jag jätteglad!

Mer än bara samtal

Med stöd från Solrosen har Simone fått hjälp att navigera i alla känslor som kommer med att ha en frihetsberövad förälder.

”

Jag ville komma någonstans där jag kunde prata om det. Vad får jag känna, tycka och tänka om honom.

Utöver samtalsstöd har hon varit med på flera av de aktiviteter som Solrosen erbjuder.

– Vi har klättrat, bowlat och till och med varit på opera. Det var jättekul! Mellan några klunkar berättar hon att det

idag kan kännas konstigt att komma till ett hem där det finns två stabila föräldrar, något hon själv inte haft.

– När jag var liten var jag väldigt ledsen över det men ju äldre jag blev desto mer försvann den bilden.

Uppmaningen – ”Våga testa”

Till andra barn och unga som lever med en frihetsberövad förälder är Simone tydlig med hur bra Solrosen är.

– Jag tyckte det var synd att jag inte började där tidigare, säger hon och skrattar. Det finns inga krav, du får vara hur anonym du vill, du kan också bara komma dit och lyssna. Testa, om det inte är för dig så behöver du inte komma tillbaka.

I sommar fyller Simone 19 år. Även om hennes pappa fortsätter i samma mönster står framtiden framför hennes dörr. Idag studerar hon modedesign och jobbar extra på en restaurang för att spara ihop pengar till att flytta hemifrån.

– I framtiden drömmer jag om att läsa på Textilhögskolan i Borås, och om att en dag öppna en egen butik med egendesignade kläder. Eller kanske bli socionom och hjälpa andra ungdomar, avslutar Simone.

- Det är helt fantastiskt att få möjlighet att följa en ungdom på det sättet vi följt Simone, hon har hela tiden besökt Solrosen på egen hand och kontakten har byggt på hennes driv, säger Karin Lychou, familjestödjare på Solrosen.

Karin berättar att Simone har varit en jätteviktig del av ungdomsgruppen.

- Simone är omhändertagande och förstående med nya personer och vågar uttrycka sina känslor och tankar, även om stämningen kan vara flamsig.

- Det fina med att jobba på Solrosen är att det inte behöver vara kris och panik när man kommer hit, precis som för Simone räcker det med att man känner behov att få berätta om sina tankar och känslor, säger Karin.

Hon berättar att många av barnen och ungdomarna som kommer hit brottas med motstridiga känslor.

- Man är arg, saknar och önskar att föräldern fanns där, samtidigt som han eller hon inte är någon man skulle vilja

ha så jättemycket i sitt liv heller.

Vissa barn har sin bästa period med sin förälder när den är frihetsberövad. Då är föräldern inte på droger och man vet var han eller hon är, och behöver inte vara orolig över vad som potentiellt skulle kunna hända, förklarar Karin.

Karin betonar samtidigt att hon också har full respekt för att det inte är lätta samtal att ta och att föräldrar som låter bli att berätta gör det för att skydda sina barn.

- Då är det vårt uppdrag att berätta att det går att prata om det även med små barn, förklarar hon.

Karin berättar att de vanligaste samtalen Solrosen får, handlar om ifall man ska berätta för sitt barn vad som hänt och hur man gör det.

- Det är så klart olika från familj till familj om de vill vara öppna med det, men oavsett hur de väljer att göra så finns vi där för att stötta. Vi brukar säga att det man får veta, kan man också fråga om, säger Karin.

Många ungdomar vi träffar brottas med motstridiga känslor.

Karin Lychou
Familjestödjare Solrosen

**Var med och stötta Solrosens arbete!
Din gåva förändrar liv.**

Swisha en gåva till **900 44 41** eller använd swish-appen och skanna QR-koden. Tack för ditt bidrag!

KRÖNIKA

Eva Erlandsson

Eva Erlandsson
Pastor och verksamhetsledare
för Gatukyrkan

Lägenheten

- Kan vi prata?

Jag hade mött honom i flera år. Vältränad, han har berättat om jobb och olika bostäder. Ändå har han kommit till oss på Räddningsmissionen. Vi anade att allt inte stämde. Den här dagen är han sammanbiten.

- Eva, jag har verkligen ingenstans att bo. Det funkar inte längre. Min son undrar varför vi inte kan träffas hemma hos mig. Vad ska jag säga? Han är 6 år, jag håller på att missa honom. Jag ljuger för mitt barn!

Det visar sig att han inte har haft något jobb på länge. Har bott hos olika bekanta. Ibland utomhus. Det finns missbruk, men han är bra på att dölja det. Han har skulder hos Kronofogden. Och hos många vänner. Hur skulle han kunna få tag i en lägenhet? Jag frågar vad som händer när han går till socialtjänsten.

- Det är absolut ingen idé. Jag har försökt flera gånger. De säger att de inte är en bostadsförmedling, att det är mitt eget ansvar. Jag kanske ser för välfunderande ut.

Vi bestämmer oss för att gå dit tillsammans. Om inte annat för att jag också ska få höra hur hopplöst det är.

Vi möts en timme före den bokade tiden. Pratar. Vad ska man tänka på?

- Du ska vara ärlig och visa att du vill samarbeta, säger jag. Om du inte vet vad du ska svara på en fråga så kan du titta på mig så ställer jag en följdfråga.

Handläggaren är ung, känns ändå vettig.

- Det där med bostad är ditt eget ansvar, säger hon.

Han tittar på mig.

- Du kanske ska berätta om ditt missbruk och hur länge du varit hemlös, säger jag.

- Vi ser att du fått flera chanser tidigare, säger hon. Varför skulle det bli annorlunda nu?

Han tittar på mig.

- Du kanske ska berätta om din son, säger jag.

Hon lyssnar och skriver. Ska prata med sin chef. Vi får vänta en timme.

Det blir en beviljad prov-vecka på ett akutboende. Om det fungerar kommer han att få en boendehandläggare och stöd runt missbruket.

Det var 4 år sedan. Nyligen möttes vi på stan. Han var på väg till jobbet. Sonen bor hos honom varannan vecka och spelar fotboll. Han hjälper till med träningen.

- Grabben är minst lika bra som jag var i den åldern, säger han. Det funkar fint med det mesta numera. Jag är helt drogfri! Det var med lägenheten som det verkligen vände. Tack för hjälpen!

Äkta spelglädje bland apor och drakar

– Hej alla, hur mår ni? frågar Janos när alla elever sitter på plats.

– Bra, svarar eleverna i kör.

Janos frågar hur helgen har varit. Svaren poppar upp.

Några av eleverna svarar "bra" andra "dåligt". Någon säger tydligt: "mittemellan".

– Det är ok, sometimes it's mittemellan, svarar Janos och ler.

Dagens första lektion i

Communityskolan i Tynnered har just börjat och ledarna Ron och Janos delar ut och stämmer instrumenten i en enda

rörelse. De går runt i salen medan barnen sitter tysta och väntar på sin fiol.

På tavlan skriver Ron upp namnen på strängarna: G, D, A, E. Sedan tränar gruppen på strängarnas namn samtidigt som de drar rytmiskt med stråken fram och tillbaka.

1.

DET BÄSTA MED COMMUNITYORKESTERN, ENLIGT ELEVERNA:

"Det är roligt att spela instrument"

– Apa, apa, apa, drake, drake, drake, sjunger Ron taktfast.

Olika övningar avlöser varandra och barnen får genom skratt och lek öva sig på rytmer, tonlängder och namnet på strängarna.

2.

"Man får testa nya saker"

Under hela lektionen kommunicerar Ron och Janos med händer, ljud och blandar engelska och svenska friskt. Två språk som inte är modersmål för någon av dem. Som i en slags pedagogisk dans flyter de runt i rummet och hjälper eleverna på olika sätt.

När någon råkar störa tillrättavisar Ron på sitt typiska sätt, hela tiden med glimten i ögat.

– Du är inte ensam i orkestern, vi är alla tillsammans!

Utanför klassrummet på Communityskolan Gårdsten står eleverna på rad och väntar på att få komma in. Några äldre elever går förbi och skojar med dem. Ron och Janos öppnar dörren och eleverna möts av ett nedsläckt klassrum med lugn musik strömmande från en liten Bluetooth-högtalare. En i taget går eleverna tysta och sätter sig på sina platser.

Ron sätter sig vid pianot och börjar spela. Som på en given signal reser sig alla och börjar packa upp sina fioler. Plötsligt tystnar musiken och rörelserna fryser. I en slags dansstopp-lek packar eleverna upp sina instrument. Ron börjar spela igen. Tempot ökar, händerna skyndar, lock öppnas, stråkar greppas. I gränslandet mellan lekfullhet och disciplin förvandlas ett annars stökigt moment till en fokuserad och engagerande utmaning.

– Position tre alla, sitta bra! Ingen den! säger Ron med sin karaktäristiska spanska brytning och sjunker demonstrativt ner på stolen.

Så räknar han in och orkestern börjar

spela temat till filmen "Mission impossible".

En pojke i blå tröja och vita mjukisbyxor koncentrerar sig så att det syns i hela ansiktet. Tungan letar sig fram i mungipan. Först trevande, nästan försiktigt, men ju längre de spelar desto säkrare blir han. Så släpper det. Tonerna sitter, kroppen

mjuknar och han börjar gunga lätt i takt med musiken.

Det är dags för den lite mer avancerade gruppen i skolan i Gårdsten. Volontären Barbro hjälper barnen av med jackorna och ställer fram fiolerna. Janos tar

3.

"Vi har bra lärare – och bra volontär"

på sig en av flickornas rosa örnmuffar och alla brister ut i skratt. Lektionen lider mot sitt slut och eleverna packar ihop sina instrument, tackar för lektionen och går ut.

– Nästa grupp består bara av tre barn, men de kan låta lika mycket som en hel orkester, berättar Ron och skrattar.

Räddningsmissionens Communityorkester

Communityorkestern är Räddningsmissionens stråkorkesterverksamhet i Communityskolorna i Tynnered och Gårdsten. Verksamheten är möjlig tack vare insamlade medel och ett samarbete med Göteborgs Symfoniker, Volvo Cars, AB Framtiden och Stenbeckstiftelsen.

Ron Alvarez, dirigent på Göteborgs Symfoniker och Dream Orchestra, undervisar och fungerar som konstnärlig

ledare tillsammans med cellisten János Alexander Madaras.

Undervisningen är helt kostnadsfri och deltagarna har möjlighet att låna instrument.

Förra året vann Communityorkestern Swedish Arts & Business Award. Det är ett pris som delas ut av föreningen Kultur & Näringsliv för att uppmärksamma framgångsrika samarbeten mellan kultur, näringsliv och offentlig sektor.

"Samtidigt som barnen spelar stöttar vi föräldrarna med olika saker. Vi berättar om Räddningsmissionens MatRättsbutiker, förmedlar myndighetskontakter eller visar hur man söker bidrag. Vi bjuder också på fika. Mackor, saft och kaffe."

– Sandra Baric,
communityansvarig i Tynnered

"Detta har blivit så mycket bättre än vad vi någonsin vågat drömma om, med nästan 200 barn som varje vecka träffas och erbjuds gratis undervisning. Orkestern är på riktigt. Den förverkligar drömmar, bygger gemenskap, hopp och framtidstro. En vacker bild av civilsamhällets kraft!"

– Niclas Hansén,
utvecklingsstrateg Räddningsmissionen

"Det här är den roligaste dagen på hela veckan! Jag har varit med i ett och ett halvt år och lärt mig spela fiol nu. Att sedan få jobba med de här fantastiska killarna Ron och Janos. Det är toppen!"

– Barbro Sadenfors,
volontär på Communityorkestern i Gårdsten

"Att vara en del av Communityorkestern är att vara en del av ett bra samhällsbygge. Att spela ett instrument tillsammans med andra, ger unga människor en meningsfull fritid. Genom vårt engagemang i Communityorkestern kan vi bidra till att fler unga upptäcker musiken och börjar spela ett instrument."

– Anna-Karin Larsson,
VD Göteborgs Symfoniker

"Jag och Ron försöker se till så att alla kan dela sitt liv lite. Vi pratar om hur helgen har varit och så. Eleverna ska inte bara känna sig som en del av en orkester utan som en del av samhället, en del i gemenskapen."

– János Alexander Madaras,
ledare för Communityorkestern

Hanna Olofsson

- 41 år och gift med Viktor, 43 år
- Sönerna Yaffe, 16 år och Ebbe, 11 år
- Bor i radhus i västra Göteborg
- Hanna jobbar på Bräcke diakoni
- Viktor är musiklärare och musiker

TEXT: JOCKE LUNDELL / FOTO: JULIA STENLUND

Familjehem – ett uppdrag i paradoxernas värld

Familjen Olofsson är ett av Räddningsmissionens familjehem. De har ett placerat barn hos sig, men har under en period haft ytterligare ett. Men efter ungefär ett och ett halvt år flyttade han tillbaka till sin biologiska mamma.
– Samtidigt som det var superjobbigt, är det också något av det bästa vi varit med om, säger mamma Hanna.

– Jag vill inte göra skillnad på våra barn, säger Hanna bestämt när hon presenterar sin familj. Båda killarna är våra och vi är en familj.

Hanna och hennes man Viktor hade börjat fundera lite kring familjehem efter att de sett ett inlägg på Räddningsmissionens Instagramkonto.

– Där såg jag att de sökte familjehem till en syskonskara på fyra barn från

Eritrea som förlorat sina föräldrar. Jag minns att jag bara hörde av mig direkt, det kändes så rätt, säger Hanna.

Detta var sex år sedan och deras son Ebbe var då 5 år.

– Han sa ja direkt. En storebror var det bästa som kunde hända honom.

Storebrorsan heter Yaffe och flyttade in till familjen Olofsson 2020, 11 år gammal.

Att ta emot men vara beredd att släppa

För ungefär tre år sedan tog Hanna och Viktor emot ännu ett familjehemsplacerat barn, en pojke på 1,5 år.

– Han hade kontakt med sin biologiska mamma och skulle troligtvis bo hos oss hela sin uppväxt, men vi visste inte. Vi gick in det fullt ut ändå.

Emmeli Lilja är familjehemskonsulent på Räddningsmissionen och har varit ett

viktigt stöd för familjen.

– Detta är en av de störst paradoxerna inom familjehemsvård, kommenterar Emmeli. Att älska och ta emot fullt ut och samtidigt vara beredd att släppa. Det är mycket begärt, men finns egentligen inga alternativ.

Emmeli förklarar att ovissheten mer eller mindre alltid finns med i den här typen av ärende.

– Här är lagstiftningen tydlig: om det är möjligt bör ett barn bo med sina biologiska föräldrar och familjehemmet är inte en del av det beslutet. Så det fanns hela tiden en osäkerhet.

Hanna och hennes man är tacksamma för stödet från Emmeli.

– Att tillsammans med dig få sätta ord vad man känner och liksom få pysa ut. Stundtals har det känts orättvist, här

”
Vi har fått gråa hår och rynkor, men vi har verkligen levt.

Vi har växt som människor

Trots att Hanna berättar om känsliga och jobbiga saker är hennes skratt aldrig långt borta. Det är tydligt att hon trots allt ser positivt på det som familjen varit med om.

– Det låter kanske paradoxalt, säger hon och tänker högt, men detta är det bästa vi har varit med om. Vi har ju fått växa som människor genom att leva i det där och det har varit utvecklande för oss som familj. Vi har fått gråa hår och rynkor. Vi har verkligen levt.

Hanna och Viktor har fortfarande kontakt med pojken.

– Vi facetajmar ibland eftersom han bor långt borta. Vi har accepterat situationen och landat i att nu när hans mamma mår bättre, så är det så här det ska vara, säger

ger vi allt vi har och öppnar vårt hjärta så mycket. Men när som helst kan vi förlora det, säger Hanna och rösten tjocknar. Men att leva i den där ovissheten väcker många känslor.

När beskedet kom efter ett och ett halvt år om ökat umgänge med den biologiska mamman och prövning om en hemflytt blev slaget hårt.

– Jag var arg på dig i början, säger Hanna och ler och vänder sig till Emmeli.

– Ja, samtidigt som jag gav stöd i deras sorg och förtvivlan behövde jag stötta er i genomförandet. Det var komplext.

Hanna och verkar verkligen mena det hon säger.

Emmeli förklarar att konsulentens uppdrag är både som uppdragsgivare och som stöd för familjen.

– Utsatta barn väcker känslor, även hos oss. Men vi har erfarenhet av socialtjänsten och kan för det mesta förstå deras resonemang, men behöver också finnas nära familjen och stötta dem i all sin frustration, oro och alla frågor. Under den jobbiga processen är det viktigt att låta alla känslor få finnas. Vi letar efter familjer som är tillräckligt påfyllda i sig själva, har ett överskott som vi kallar det. Då tror vi att man kan ta sig igenom stormen och komma ut som hel på andra sidan.

Det märks att Hanna och Emmeli kommit varandra nära under processen.

– Såklart att man ska ha en professionell relation och det får vi ibland bevaka, men det är inte ovanligt att man kommer nära ett familjehem och det relationella brukar ju vara Räddningsmissionens styrka.

Hanna vill ändå uppmuntra andra i att gå in i familjehemsuppdrag.

– Ja, verkligen, säger hon bestämt. Det skulle jag aldrig vilja vara utan. Finns en längtan, så kör! Det kommer inte vara lätt, men det kommer att vara givande. Försök inte att anpassa er så gräsligt mycket. Våga vara er själva, en vanlig familj, helt enkelt!

Räddningsmissionen har alltid behov av fler modiga och kompetenta familjehem som vågar stå i paradoxernas värld med oss. Läs mer på raddningsmissionen.se/familjehem eller skanna QR-koden.

Hanna Olofsson och familjehemskonsulenten Emmeli Lilja har kommit varandra nära under processen.

Vi behöver fler företag som tar ansvar för social hållbarhet

När näringsliv och idéburna organisationer går samman kan verklig förändring ske. Ett samarbete med Räddningsmissionen gör det möjligt att skapa långsiktig samhällsnytta – för ett Göteborg där alla kan leva ett värdigt liv.

Samtidigt visar ditt företag tydligt sitt samhällsansvar och stärker varumärket.

BLI FÖRETAGSVÄN

Jobbar du i ett företag som tar ansvar? Kontakta oss för mer information hur vi kan samarbeta.

Maria Fabiansson
Partneransvarig
maria.fabiansson@raddningsmissionen.se

Jonas Fredriksson
Partneransvarig
jonas.fredriksson@raddningsmissionen.se

Anna Zetterberg
Marknadsföring och partneransvarig
MatRätt/KlädRätt
anna.zetterberg@raddningsmissionen.se

Läs mer här: raddningsmissionen.se/foretag

FÖRETAGSVÄNNER GULD

BRA Bygg • Donsötank Rederi AB • FAB Agency • Furetank Rederi
Husvärden L Larsson Co • Kjellberg & Möller AB • Manifest pr
MediaKonsult • Nils Andréasson Arkitektkontor AB • Sirius Shipping
Tingstad

FÖRETAGSVÄNNER SILVER

Akuro AB • Amring • Coreco AB • Ektank AB • Furetank Rederi AB
Gifco Pelagic Fiskeri AB Ginneton • Jamone Sweden AB • Lundin
Revisionsbyrå • Luxlight Scandinavia • Peter Skoglund Assistans AB
Rederi AB Älvtank • Rush Ent. • Scandic Hotels • Soleil AB
Svenska Mässan Gothia Towers AB • Topline AB • Tro och tvivel
Tärntank ship Management AB

FÖRETAGSVÄNNER BRONS

AB Robert Lidbeck & Co • Advise HR AB • Ahlma Fiskeri AB
Astrid Fiske AB • Axxima Ekonomi AB • BJL Consulting
Cuebid AB • DE Advokatbyrå AB • ESS Hotel Group AB
Fartygskonstruktioner Aktiebolag • Ferm & Lundberg AB
Fjällmans Begravning AB • Go!Sales. • Hemköp Vasagatan
IN fastigheter (IN 100 AB) • Lindfors Arkitektkontor
Luxlight Skandinavien AB • Majornas Grafiska • Markera AB
Tekniska byggnadsställningar • Telenor • Proprius Förvaltning AB
Pump Geoteknik • Revelopment Consulting AB • SecuDimi AB
Signmax AB • Skyltmaxhuset AB • Svenska Orient Linien AB/SOL
Taltrasten AB • Transoft Solutions (Aviation) AB • UEB Fastigheter

FÖRETAGSVÄNNER MATRÄTT

3N Produkter • 7eleven • Ahlströms konditori
Allt färskt bröd i Gbg • Arla • Atria • Aroma Frukt och Grönt • Axfood
Bageri Cum Pane • Bageri Sol • Bakat • BelNordic • Bergstrands
Bic Nordic • Brödernas delikatesser • Cederleufssvenheimers
Cloetta • Conaxess Trade • Convini • Dafgård • Dagab • Dahls
Dalma • Dfids Didrikssons • Diluca • Direkt chark • Easy Fairs
Essity • Estrella • Eurocash • Fazer • Feldt Fisk och Skaldjur
Flora Food Group • Frigoscandia • Fruktdealen • Fruktpaus
GG Handel i Skara • Gordon Delivery • Gröna Gårdar
Grönsakshallen Sorunda • Hemköp • Innocentdrinks
Klädesholmen • Liba • Lindvalls Chark • Liseberg • Ljuskårda
Mars • Martin & Servera • Matkompaniet • Mhk Foods • MR Cake
Nestlé • Oatly • Orkla care • Orklafoods • Paulig • Polfärskt
Privab Grossisterna • Pågen • Rybrinks • Segers • Snabbgross
Spendrups • Svensk Cater • Sproud • Tempo • Tingstad Papper
Triumfglass • Valuebooster • Varsego • Wernersson Ost
Willys • Åkes Äkta Hönökakor

FÖRETAGSVÄNNER KLÄDRÄTT

Asics • Babyshop • Bubbleroom • Craft • Didriksons • Dr Denim
Ellos • Fila • Ivanhoe • Lager157 • Maxomorra • NA-KD
Nilson group • Nilörgruppen • Nudie Jeans • Sneaky Steve
Ted Bernhardt At Work • Tenson

Nya skatteregler ger företag större möjlighet att göra skillnad

Från och med 1 januari 2026 kan företag få skatte-reduktion för penninggåvor till godkända ideella organisationer. Skattereduktionen motsvarar bolagsskattesatsen på 20,6 procent. Reformen skapar nya möjligheter för företag att kombinera samhällsengagemang med hållbarhetsarbete och samtidigt få en tydlig ekonomisk effekt.

Ett gyllene tillfälle att göra mer – utan att det kostar mer.

Anna Törnqvist,
VD Alexanderssons Fastigheter AB,
strategisk företagspartner till
Räddningsmissionen

Ett företag som valt att ta fasta på de nya reglerna är Alexanderssons Fastigheter AB. Från och med 2026 har bolaget beslutat att höja sitt stöd till Räddningsmissionens verksamhet.

– När vi räknade på det såg vi att nettoeffekten i stort sett blir densamma tack vare skatte-reduktionen. Det blev ett gyllene tillfälle att öka vårt bidrag och samtidigt ta tydlig ställning för Göteborg och de människor som lever här, säger vd Anna Törnqvist.

Hon lyfter också de interna effekterna av engagemanget:

– Det skapar stolthet och engagemang hos medarbetarna. Vi visar att vi menar allvar med våra värderingar, samtidigt som vårt stöd gör verklig skillnad.

Tillsammans med Räddningsmissionen vill vi bidra till ett Göteborg där fler kan leva ett värdigt liv.

Tack till våra företagsvännar!

FRAMTIDSPARTNERS

STRATEGISKA PARTNERS

SKYLDIG

STRAFFAD

För barn med en förälder i fängelse är sommaren ofta alldeles för lång och jobbig. Stötta Solrosens arbete och hjälp oss skapa fler fina sommarminnen för barn och unga med en frihetsberövad förälder. Tack för din gåva!

Swish **900 44 41** • Bankgiro **900-4441**

Solrosen

EN DEL AV RÄDDNINGSMISSIONEN